

<...> вона жонглювала моїми очними яблуками так вправно і вміло, так обережно і з чуттям, відвернулась, звалилися виплоди на папір, розтеклися калюжами зі слідами парнокопитних, десятипалих, одночленних, глибоковагінних; *jungle book*¹, *welcome*² до нашого світу, пирскаючих отрутою двадцятисантиметрових пітонів, щирих сумчастих породіль на розі елізарова і афанасіївської, шостий, сімдесят сьомий номер, двадцять дев'ятий рік, ти родом з липня, серпня, лютого; тут не дозволяється копати, плювати, дрочити за бажанням, аби конча не влетіла в бджолине гніздо і комахи на запах, смак не впендюрились в залупу, уретру, сечовивідні канали, кишки; радуйся, ой радуйся. Лаура останніми краплинами сперми пише вірші, блокнот — на томику керуака, ніцше, сартра, тисне на тестикули, ще краплинка, головка ядучо-червона, стомлена; заради мистецтва терпітиму знущання, сухий пайок, сухостій, сиру воду з-під крану, виголену до кісток піхву, посуд прадавніх епох, рукописи збуджуючих

1 Книга джунглів (англ.).

2 Ласкаво просимо (англ.).

цицьок, марення акту дефекації, задницепідтира-
ції; вульва, вульва лама савахфани! Лоно непізнане,
лоно пожирало член, лоно вдавлювалось фалосами
через не хочу, не можу, так потрібно для загальної
доброї справи, жо-жо-жо бджоли, медом намаза-
но, раз по раз одружується корсо, бомби накрива-
ють столи з крашанками, і гримить дещо в період
статевого дозрівання *i touched that which generates
terror in children. / i touched it, and was familiar with
the touch of it, / yes, i touched myself 31 years ago, /
and beyond that, all was extra touches. / i touched
to completion / that optimistic death which becomes
a man*³; кризь зуби — манка, ти мене манкуєш тру-
сиками, статевими губками, кволими волосинками
біля анусу; ти спатимеш, я їх тихо відгризу, про-
ковтну, аскорбінкою впаде до вулика, до скарабейв,
орангутангів; а потім в ту дикую зону язиком, мовою
батая, жене, під час фотосету ерве гібера; пиши, Ла-
уро, вписуй мене, виписуй мене, я — стержень, ам-
пулка, чорне чорнило; ножем для розрізання листів
розпатрай мій пеніс, дістань послання жерців пари-
жа, лос-анджелеса, сан-франциско, великого яблу-
ка; лийся-лийся, отвір діаметром як мініпальчик,
підсмочки, не гидуї мною, ним, нами, я лизатиму
тебе до настання тотального чавкання, до утворен-
ня калюж під тобою; ржемо, існуємо в умовах про-
зорих обмежень <...>

- 3 Я доторкнувся до того, що викликає жах у дітей / я доторк-
нувся до нього, і мені був знайомий цей доторк / так, я пестив
себе 31 рік тому / а опісля все лише накопичувалось / я до-
торкнувся, щоби завершити / цю оптимістичну смерть, яка
робить нас чоловіками (англ.) — рядки з тексту Грегорі Корсо.

<...> насоси викачують *aura*⁴ вальтера беньяміна, *dasein*⁵ мартіна гайдеґґера, я би назвав цю дивну штуку перекличкою, міжрядків'ям, те, що між вікном і шафою, шафою і комодом, комодом і шпалерами, між мною і кімнатою, кімнатою і Лаурою, міжрядків'я перекличкою замовчує мої стосунки з Лаурою, кімната — свідок подій, я сам не дуже їх розумію, вона бачить мене збоку, вона — те, що між мною і нею, вона споглядає *aura*, вона мацала мій пульс, підставляла посуд для мого акуратного блювання *dasein*, аби підхопити імпульс, вона хіхкала, коли я перший раз мастурбував, вона почала зворотній відлік, розрахуйся й підемо, проскрипіла старою паркетною підлогою, здається, я не маю боргів, я слухаю музику на повне колесо колонок, щоб зірвати стратегічні плани кімнати з мого усиновлення, вона — не латентний свідок, вона бере участь у написанні художніх творів, критичних статей, в кунілінґусі й феяції, вона готує каву, завантажує до пральної машинки носовички, вона знімає віником павутиння зі стелі, підлаштовується під мене і так викликає посмішку, роздратовану варежку чувака з пляшкою й букетом ненормативностей, перев'язаних орхідеями, що мирно живуть у спеціальному ґрунті, раз на тиждень — вода з добривами, ганчіркою по листі, квітами в подвійний склопакет, ерегованим в тканину фіолетових <...>

4 Аура (англ.).

5 Тут-бутия (нім.).

<...> Лаура стоїть на підвіконні, вона втуплює погляд в землю, до якої сім поверхів відмінної совдепівської історії, на зап'ясті теленькається срібний браслет, на безіменному пальці лівої руки каблучка «врятуй і збережи», ніхто її нахуй не вбереже, не прихистить. Скільки їй — двадцять п'ять, тридцять, тридцять п'ять? За такі питання вона називає мене твариною, бо цінує етикет, особливо в тверезому стані, інакше її манірність стає чистим маньєризмом, як сторінка для нотаток фірмового видання від *gallimard*⁶, як садові полотна арчімбольдо. Моя альтанка пам'ятає ті далекі сумбурні часи галасливої п'ятики, деберцу, сексу заради космосу, спірчуелсу й медляків *talk to me softly / there's something in your eyes*⁷, дебільні танці, ритуал «на коня», обмін партнерами, затуманене передчуття цирозу, ги-ги й га-га на цілий двір, пивний запах сечі в літньому туалеті, без навігатора, чіпляючись за потріскану цеглу, над якою дах з руберойду, прибитого цвяхами й алюмінієвими пластинами, гілки вишні, ноги загинаються сторінкою книги на перепочинку — дурна, дурна звичка! Один горланить, інший тарабанить, я не відстаю, і тому моє розпінання внутрішнє, я в випадку вилажу на ворота, руки догори, замість прогнозованого «плебс, я ваш імператор», спокійно лягаю на асфальт в червоночорний пил у стані рідкого коктейлю «секс на пляжі» більше схожого на хіросіму; роки щось-таки

6 Французьке видавництво.

7 Поговори зі мною ніжно / я бачу щось у твоїх очах (англ.) — слова з композиції гурту *Guns N' Roses*.

важать, хрена з два! — бубонить чоловічок в скронях, граючи на шістнадцятибітній приставці *sega*, z-z-назад-z, *sub-zero* виконує серію ударів, супротивник з дорослого життя в нокауті, голос закликає — *finish him!!!*⁸ що ж, *fatality*⁹ так *fatality*. Тільки не досвід, він завжди зайвий, він мало на що впливає, якщо трапляється лажа, то виключно лежачи, ми не копірсаємося в свідомості, шукаючи правильне рішення, ми рубаємо з плеча демонів з ангелами, руйнуємо усталені схеми, за якими у кожного свій острівець обмежень й всездозволеності. Ті пацанчики — сіамські близнючки: одні на двох тестикулки, сплюснуте дуло гармати з потертої плоті й розбавленої тоніком крові. Якщо іграшка, то ведмедик, якщо квіти, то троянди, секс по накатаній — ти і я, та й ми з тобою, загальні правила — якщо вжалило, то вжалило, пробували, все вилилось в маленьку фудзіяму з книжок, наркотиків, музики, кіно. Заглохло, квіточки обрали шлях гербарію, муміфікації. Біжучи назустріч поїзду, він першим засцяв, зійшов з дистанції, заробив мільйон на віскі з горішками, самку з мангеттену, самця з таїланду, глем-брязкальця, почесний статус вигнанця. Ти народилася, щоби прибирати в домі, ходити в магазин, робити мінет після слів «відсмокчи» зі шваброю в руках. Тампони, прокладки, бігуді, фарба для волосся раз на два місяці, стрілки на колготках, смужка стрингів з роками подразнює зад — дзвіночок для зміни гардеробу, віднині

8 Добий його!!! (англ.).

9 Летальний кінець (англ.).

щось панталонне для низу і з максимальним вмістом смоли для верху. Одного сонячного дня ти прокинешся від співу сойок у свій сімдесятий день народження; у затишних місцях ботанічних садів на кольоровій підстилці з бананами, апельсиновим соком, бадмінтоном, сором'язливими кривляннями, вона притулилась, обоє бояться розпочати, статеві органи налились, палають, зміна місця дислокації, подалі від стежок, надокучливих дорослих, дітей з п'ятилітровими флягами холодної джерельної води, морозивом, рюмсанням, фруктами. В кущі, порушуємо закон, спочатку я її, потім вона мене. Під вечір прокидаються комахи, яких ми лупимо на наших голих сідницях. Запах сперми приманює голодних мурах. Вона на спині. Я ненажерливо винохую її білизну, всотую запах виділень, вилизую бавовняно-шовкові трусики, відриваю зубами частину і ковтаю, вона заходиться сміхом, я скидаю свої бокси, вона скаженіє, труситься, моросить слиною, шмарклями, налитими грудьми, з яких мало не струменіє світобудова зон відпочинку, налітає на бокси, вдихає їх, витирає спітніле обличчя, треними вагіну, анус, мастурбує, засунувши повністю у себе. Осатанілі мурахи копошаться в спермовій калюжі, збираючи клейку речовину для матки. Розхристані, змучені, з перекошеними губами, плентаємося до метро. Голова забита приготуваннями, прийдуть гості, потрібно чимось нагодувати, напоїти, заспівати, подякувати за привітання, побажання, відповісти на кумедно-іронічні питання, «ну як воно, нормально?», «от і добре, не сумуй», вхопити гладіолуси, завершити тортиком під чайок,

обіцянками зустрітися знову і миттям потрісканого посуду. Роки — ніщо, ти молода, життя тільки починається. Опа! 70! А, що? кому? ні, не мені. Гра словами, пляшку в рот, вібратор до піхви, очі в ящик. Моя історія не така пасторальна, не така семіотична *l'être aimé est reconnu par le sujet amoureux comme «atopos»*¹⁰, монік, монік *i do not know your shoulders your white neck your shadowed eyes, i do not know your palms your exact cheeks, i do not know your belly, i do not know your breasts your light brown nipples, i do not know your back your wide shoulderblades your well-developed buttocks, I do not know your brown armpits your pubis your quadrangular fleece, I do not know your vulva*¹¹, її межі — сліди в багнюці після осінньої повені, туди-сюди, автівка чотири на чотири, повний привід, коробка автомат, фарширована за останнім словом японської промисловості. Злизані коровою межі, швейцарською *milka*, благбазною бісквіткою. Кайфово зіскочив з базару, балкон, новенькі пластикові вікна, вітер проганяє дивні мелодії *plastic ono band*¹², Лаура закурює слім <...>

¹⁰ Кохана людина визнається закоханим суб'єктом як «атопічна» (фр.) — з тексту Ролана Барта.

¹¹ Мені не знайомі твої плечі твоя біла шия твої темні очі, мені не знайомі твої долоні твої чисті щоки, мені не знайомий твій живіт, мені не знайомі твої груди, твої світло-коричневі соски, мені не знайома твоя спина твої широкі лопатки твої добре розвинені сідниці, мені не знайомі твої темно-русяві пахви твій лобок, який прикрашений чотирикутником волосся, мені не знайома твоя вульва (англ.) — з тексту Монік Віттіг.

¹² Гурт Джона Леннона та Йоко Оно.

<...> пригадати день мого знайомства з Лаурою, використавши самокрутку, ром, *sprite*. Безрезультатно. Занадто багато верлібрів, диму, білих доріжок на її животику, обдовбані, потріскані капіляри на зіницях, слабкі для стояння на ногах, сильні для взаємних пестошів, балачок ні про що, стопудово мрячно, лячно, хочеться накласти в штанці, якби вони не валялись на балконі і на них не нашкодив кіт, щедро, як і личить представникам богеми. Не поетично, буденна проза життя, позбавлена урочистостей, покладання квітів, вічних вогнів, залпів із рушниць, багатотисячних демонстрацій, натомість не кожен другий, а кожен перший обсцикається, діареїть, ганяє вітри, страждає головним болем, обкладається фобіями, стає психом із довідкою від лікаря, який почув про психологію на майстер-класах, де модуль — триста сімдесят гривень: два тренери, вісім учасників, три години, диплом в кишені, офіс в центрі, практика, башлі, военні часи. За всіма цими випорожненнями таїлась порожнеча, тваринний страх знищення доценту, спалюваним, гвалтованим прикладом автомату, замордована родина, звірячим удотним траханням насолоджується кілька десятків голодних потвор, рвуть анусну шпарину доньки, розпинають піхву дружини, трощать зуби, відрізають груди, буцають берцями до вівчарок, ті іклами жеруть м'якоть, вони випускають черги в мертві тіла, забирають їх із собою, щоб після обіду повторити приватні процедури. Кого шкода, за ким траурна хода: нікі з другого поверху, котра заборгувала сотню до зарплати, ганну — форцовщицю паленою камчатською ікрою? Власні органи,

власна свідомість не відмиються в італійській хімчистці дбайливими сполуками, привітними панянками з бюстом дай боже. Квола мить в індіферентному всесвіті. Плаский друзяка вряди-годи бекає, мекає про лінію фронту, жиронду, термідор, болото, самосуди, сміттеві баки з бананорамою, чиновниками, собачим кормом, юшка на полях, кістки; голопузі діти смокчуть молоко з дворових сук, ті лижуть їхне пухке волосся, мінічленики; дама с. дбайливо притримує маленького; дама б. панічно трясе язиком. Камера бере крупний план. Потім поріжуть, змонтують, відмандують, залишать офіційну місіонерську позицію, патріотичне інтерв'ю, національний орнамент, синці, ампутації, офшори, хамон подорожчав, сваровські в дупі; діти нахлебталися, повсинали під кліпи денс-канонад, відчуження за марксом, вовки за гоббсом <...>

<...> ми розляглися на розкладному дивані, продавленому з мого боку, я набирал і втрачав вагу, зараз майже такий, як вісім років тому, виїмка лишається нагадуванням про випиті баклажки пива, виїдені піци, чіпси, зошитів стоси. Лаура легша за мене, легша на підйом, з глибшими поглядами, під нею пружинять пружини, підстрибує асфальт. Від нас штиняє післясексовим потом — люксовий парфум, натуральний, без консервантів, трохи віддає дезиком, косметичним кремом. Прохолодно, не можу зігрітися, тіло від'єднали від обігрівача, вдавили в текст, мудаки перекрыли електроенергію, добираються до кисню, я вбираю в легені все те, що є в кімнаті, видихаю в Лауру, язиком бавлюся

з її *lingua*¹³. Лаура засинає. Мовою вен кажу їй *по-спи мила, допишеш опісля*. Лаура — поетка, замкнена на собі алкоголічка, наркоманка, маргіналка, яких світ не бачив, вона з легкістю врже аперкот будь-якому баризі, бармену, коханцю, її підшивали п'ять разів, її реабілітували сім, її абортували два, бейба нон-стоп, нещодавно їй присудили авторитетну премію, яка вартувала вітчизняній лікерогорілчаній промисловості не одного літра, замість того, щоб відтарабанити баблo до зливного бачка родинного добробуту, вона завалилась до мене з пляшками *bell's, hankey banister, jameson*¹⁴ та шматом бастурми. Відмовити? Читати нотації з християнської етики, лякати смертними гріхами, пеклом, реінкарнаціями? З порога я ушкварив міцний поцілунок, схопив за гузицю, що аж відчув її вологу кризь дуже непристойну сукню. З подякою прийняв дари, тоді запросив до ванної <...>

<...> на ранок я не будив Лауру, нехай маленька поніжиться, сам прикладаюсь до пляшки, намагаюся складати літери, в голову нічого не лізе окрім померлих *rock'n'roll-зірок*, друкованих машинок, паскудних твітів, тротилових вибухів; фаршировані тельбухами м'ясисті тіла скидаються на бушерію перед святами, дядьки з кілометровими пузами, нашпигованими затіпаними ковбасами, цистернами юшки; на розмітці перехрестя, розірвало рівно навпіл, поламані, роздроблені ребра повисли

¹³ Язык (*лат.*).

¹⁴ Бренди віскі.

в шматті пуховика на райських кущах; коти бавляться відірваним членом, люди хничуть, маленький хлопчик тицяє пальцем на kota, питаючи в мами *чим то киця бавиться*; мама, ледь тримаючись на ногах, лупить дитину по сраці, відвалює ляпаса, з прожилками крові на щоках, сідає навпочіпки, під спідницею, капроновими колготами, синтетичними трусами — її піхва, розкривається, вона пригортає сина, ревучи голодною гієною; люди вбік, менти за ними, волонтери, ламаючи національні стяги, перетягують ними кінцівки пораних, жовто-синє багровіє; на третьому поверсі хрущовки звершується заплановане, на столі, на кухні, що дерев'яними вікнами в протилежний бік, трахается подружжя торгашки й охоронця; смажена картопля з цибулею, беконом, вони пропахли задушливим повітрям, пропихаються в пофарбовану зашпалерену стіну, вона кінчає, він кінчає, обід з хлібом, крихти в спермі, по чарці за щасливе, тобто безбідне життя; сирени швидких, надламаний *croissant* з американо, новини в планшеті, *rock'n'roll* психологізується, помічаю почервоніння головки, свербіж, сухо — ой радуйся земле, розчиняю марганцівку, полощу <...>

<...> якщо Лаура — реальна поетка, то я — малоцікавий літературний негр, скриптор, з легкої руки ролана барта. Я гоню, перегонюю, фрази. П'ятихвилинка ненависті до самого себе, невідступне бажання ласки, краще орально, погоджусь на лестощі і колінопреклоніння. На відміну від Лаури, шансів у мене на те, щоби бодай розжитися збіркою оповідань

в м'якій обкладинці, на туалетному папері в провінційному видавництві з шикарною назвою, вкрай мало, алколітературу перестали читати навіть алколітератори — в моді здоровий спосіб життя, йога, пілатес, молоко без жиру, м'ясо без м'яса, член в презервативі, йогурт з порошку, без калорій, драгзу; писанина про пригоди вигаданих історичних постатей, вишиване кохання, панк-рок з елементами солідних статків, тужся — і гівно патріотичної лірики полізе з фістингованого анусу, прославляючи полеглих, голів спілок, гарних хлопчиків, рум'яних дівчаток, від цього в кращому випадку нападе закреп, в гіршому — йоркшир. Батай, Батай! *alors je me couchais à ses pieds sans qu'elle bougeât, et pour la première fois je vis sa chair «rose et noire» qui se rafraîchissait dans le lait blanc. Nous restâmes longtemps sans bouger, aussi bouleversés l'un que l'autre*¹⁵... надручуючи механічне перо, прикінчивши віскі, я заснув блимаючим корейським монітором <...>

<...> отак вриватися в моє життя, в мій особистий простір Лаура вважала за норму, вона поетка, їй сам бог, себто андре бретон, ртуттю виписав картбланш з випаленими словами *chère imagination, ce que j'aime surtout en toi, c'est que tu ne pardonnes pas*¹⁶; хоча я не виключаю, що то був не бретон,

15 Я лежав біля її ніг, вона не рухалась, уперше я бачив її «рожево-чорну плоть», яка охолоджувалась у білому молоці. Ми надовго застигли, збуджені одне одним (фр.) — з тексту Жоржа Батая.

16 Дорога уяво, найбільше я люблю в тобі те, що ти ніколи не пробачаєш (фр.) — з тексту Андре Бретона.

не де сад, не журдан... ніхто і всі. Трохи божевільні, карнавальні, хмільні, якщо під ковдрою ховалась якась моя припадочна фанатка, Лаура швидко позбувалась одягу і пірнала до нас *le seul mot de liberté est tout ce qui m'exalte encore*¹⁷. Я захопився нападами, кігтями воджу по чорних лакованих меблях з книгами, іконами, *dvd*-дисками, сувенірним мотлохом, фотографіями підлітків, дорослих мужів, нюхаю скло, пінцетом вищипую волосинки з носа, уява витісняє Лауру, Лаура витісняє уяву. Коли ти поїдеш з людного вокзалу на захід, схід, північ, південь ловити літери, морфеми, графеми, самок, самців, моя *прив'язка* сховається в твоїй валізі, ескізом в екстазі <...>

<...> тобто вибір зроблено, тобто вибір зробив нас, як діточок. На що ми сподівались, на кого покладались? Родини, начинені духовністю, мов гуска гречкою, зізнання, для слабаків, для людей, котрі позбулися отрути, втратили цноту під мамин з татом старенький патефон. Це фантазми гарячої кулінарії. Не для нас. Значить фініта, значить *l'archéologie cherche à définir non point les pensées, les représentations, les images, les thèmes, les hantises qui se cachent ou se manifestent dans les discours*¹⁸, ідеології, генеалогії. Справа не в пожованій

17 Єдине слово, яке досі мене надихає — свобода (фр.) — з тексту Андре Бретона.

18 Археологія прагне визначити не думки, репрезентації, образи, теми, нав'язливі ідеї, які приховані або проявляються в дискурсах (фр.) — з тексту Мішеля Фуко.

касети, а в розбитій платівці, патефон грає в холосту, в ніщо, в денний режим, в штучні прикраси і штучний спосіб життя, цицьки з силіконовими вершками, умм, новонароджений одразу ж ново-преставлений, вірші в мікрофон, мікрофон в плече, спермограма на руках. Я поряд з Лаурою під час інтерв'ю, під час блювання в патіо нічного клубу. Я витираю з її губ неперетравлені залишки тарталеток, її знову рве, від неї смердить верлібрами. Божественний поцілунок *en français*¹⁹ <...>

<...> смішні презентації в книгарні фантомів, ерекцій, плазм, мудозвонства, раритетних терміналів і диктофонів, неолодних видавців з подагрою, плямами на ширинці; сходиться місцева інтелігенція, богема, себто система окремих вігвамів; пару десятків одиниць; ковтають валер'янку перед сном, читають хуюзіну, завірюху; рожевий ділдо тихо спочиває біля ліжка в шафці, ключ від якої зберігає нашійник пітбуля; маленька детективна ірреаль, квест, крекс, фекс, пекс, відкладений до воєнного часу екзильного періоду, дешевої віагри прямого зв'язку, бо яка самка відмовиться від одночасної стимуляції декількох ерогенних зон; простій, манливий примірник бульварщини безсоромно відпрацює кризовий тремор; снодійне. Я не частий гість на збіговиськах для обраних. В дні потужних *pollutio i халявного пимтя* до книгарні злітаються гранди літературного процесу, грають на гітарах, поправляють зачіски, бюстгальтери на кісточках,

¹⁹ По-французьки (фр.).